

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 14 października 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Malik

Protokolant: Maja Zajac

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2014 roku we W.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko M. W.

- o zapłatę

I. utrzymuje w mocy wyrok zaoczny z dnia 8 listopada 2013 roku w części tj.: pkt I w zakresie zasądzenia od pozwanego M. W. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. w K. kwoty 4,11 zł (cztery złote i jedenaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty i w zakresie ustawowych odsetek liczonych następująco:

- od kwoty 107 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 12,90 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 63,71 zł od dnia 19 kwietnia 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 57,80 zł od dnia 17 maja 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 17 czerwca 2011 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 lipca 2011 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 sierpnia 2011 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 322,43 zł od dnia 10 października 2012 roku do dnia 27 marca 2013 roku,
- od kwoty 0,51 zł od dnia 12 marca 2013 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 8,44 zł od dnia 12 marca 2013 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 41,92 zł od dnia 4 czerwca 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku

oraz pkt II;

II. w pozostałym zakresie wyrok zaoczny uchyla i postępowanie umarza.

Sygnatura akt IX Cupr 873/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego M. W. kwoty 726,84 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 8,44 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- od kwoty 322,43 zł od dnia 10 października 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 lipca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 17 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 57,80 zł od dnia 17 maja 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 63,71 zł od dnia 19 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 12,90 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 107 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 0,51 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz kosztami procesu.

Strona powodowa wskazała, iż pozwany zamieszkiwał i korzystał z poboru energii elektrycznej w lokalu położonym we W. przy ul. (...). W związku z dostarczaniem energii elektrycznej strona powodowa wystawiła pozwanemu: fakturę VAT nr (...) z dnia 9 października 2012 roku na kwotę 322,43 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 18 sierpnia 2011 roku na kwotę 51,35 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 18 lipca 2011 roku na kwotę 51,35 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 16 czerwca 2011 roku na kwotę 51,35 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 16 maja 2011 roku na kwotę 57,80 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 18 kwietnia 2011 roku na kwotę 63,71 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 28 marca 2011 roku na kwotę 12,90 zł, fakturę VAT nr (...) z dnia 28 marca 2011 roku na kwotę 107 zł oraz notę odsetkową wykazaną fakturą nr (...) z dnia 28 marca 2011 roku na kwotę 0,51 zł. Kwota 8,44 zł dochodzona była tytułem niezapłaconych odsetek ustawowych wynikających z faktury VAT nr (...) z dnia 9 października 2012 roku.

Wyrokiem zaocznym z dnia 8 listopada 2013 roku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 726,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 8,44 zł od dnia 12 marca 2013 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 322,43 zł od dnia 10 października 2012 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 lipca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 17 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 57,80 zł od dnia 17 maja 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 63,71 zł od dnia 19 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 12,90 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 107 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 0,51 zł od dnia 12 marca 2013 roku do dnia zapłaty,

a także kwotę 210 zł tytułem kosztów postępowania. Wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego z dnia 15 stycznia 2014 roku pozwany wniósł o uchylenie wyroku zaocznego w całości i oddalenie powództwa, a także zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż wydanie wyroku zaocznego było bezpodstawne. Strona powodowa nie wykazała okoliczności faktycznych nie budzących uzasadnionych wątpliwości. Pozwany zaprzeczył, aby kiedykolwiek był powiadamiany lub wzywany do zapłaty z tytułu dostawy energii elektrycznej. Zawsze zgodnie z otrzymywanymi wezwaniami do zapłaty na nazwisko I. lub S. W. kierowanych na adres ul. (...) we W. dokonywał stosownych opłat. Dowody z tego tytułu zaginęły pozwanemu w związku z dokonaną kradzieżą z włamaniem i zaborem dokumentów. Żądanie zapłaty wskazanej w wyroku zaocznym kwoty nie miało żadnych podstaw faktycznych ani prawnych.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2014 roku strona powodowa ograniczyła powództwo o kwotę 322,43 zł wskazując, iż pozwany w dniu 27 marca 2013 roku dokonał wpłaty w tej wysokości, która została zarachowana na poczet należności głównej wynikającej z faktury VAT nr (...). Ograniczeniu uległo również żądanie odsetkowe w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 322,43 zł, których strona pozwana domagała się od dnia 10 października 2012 roku do dnia 27 marca 2013 roku.

Pismem z dnia 16 czerwca 2014 roku pozwany oświadczył, iż dokonał spłaty całego zadłużenia wobec strony powodowej tj. kwoty 400 zł.

W piśmie z dnia 30 czerwca 2014 roku strona powodowa wskazała, iż pozwany w dniach 3 czerwca 2014 roku i 16 czerwca 2014 roku dokonał wpłat w kwotach po 200 zł. Wpłaty zarachowane zostały na poczet należności głównej i o kwotę 400 zł strona powodowa ograniczyła powództwo. Ostatecznie strona powodowa domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 4,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty oraz odsetek ustawowych liczonych:

- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 sierpnia 2011 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 8,44 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 19 lipca 2011 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 51,35 zł od dnia 17 czerwca 2011 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 41,92 zł od dnia 4 czerwca 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 57,80 zł od dnia 17 maja 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 63,71 zł od dnia 19 kwietnia 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 12,90 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 107 zł od dnia 29 marca 2011 roku do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 0,51 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia 3 czerwca 2014 roku,
- od kwoty 322,43 zł od dnia 10 października 2012 roku do dnia 27 marca 2013 roku,

a także kosztów procesu.

* * *

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny :

W wyniku zgłoszenia na pobór energii elektrycznej dokonanego przez M. C. w dniu 6 czerwca 1952 roku do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku znajdującym się przy ul. (...) we W. dostarczano energię elektryczną.

Dowód :

- ***zgłoszenie na pobór energii elektrycznej, k. 25 s. 2, k. 26***

W lokalu położonym we W. przy ul. (...) zamieszkiwali i zameldowani na pobyt stały byli M. C. oraz I. W. (poprzednio C.). M. C. zmarł dnia 31 października 1995 roku, a I. W. zmarła dnia 2 sierpnia 2008 roku. Pozwany M. W. zameldowany był w lokalu na pobyt czasowy od dnia 29 lipca 2008 roku do dnia 29 lipca 2012 roku.

Dowód :

- ***informacja o zgonie M. C., k. 28 s. 2,***
- ***informacja o zgonie I. W., k. 29,***
- ***informacja o okresie zameldowania pozwanego w lokalu, k. 29 s. 2***

W lutym 2011 roku strona powodowa wystawiła fakturę VAT nr (...), której adresatem była I. C.. Faktura zawierała rozliczenie zużycia energii elektrycznej za okres od dnia 11 października 2010 roku do dnia 23 lutego 2011 roku i wykazywała niedopłatę w kwocie 307,51 zł. Do faktury załączono blankiety opłat za dostawy energii elektrycznej, których wysokość ustalono na podstawie prognozowanego zużycia energii za okres od dnia 23 lutego 2011 roku do dnia 31 lipca 2011 roku. Niedopłata w kwocie 307,51 zł doliczona została do blankietu nr (...) opiewającego na kwotę 320,41 zł płatnego do dnia 28 marca 2011 roku. Blankiet nr (...) na kwotę 63,71 zł płatny był do dnia 18 kwietnia 2011 roku, blankiet nr (...) na kwotę 57,80 zł płatny był do dnia 16 maja 2011 roku, blankiet nr (...) na kwotę 51,35 zł płatny był do dnia 16 czerwca 2011 roku, blankiet nr (...) na kwotę 51,35 zł płatny był do dnia 18 lipca 2011 roku, a blankiet nr (...) na kwotę 51,35 zł płatny był do dnia 18 sierpnia 2011 roku.

Dowód :

- ***faktura VAT nr (...), k. 32, 33***

Pismem z dnia 23 lipca 2012 roku skierowanym do I. C. strona powodowa wypowiedziała umowę nr (...) z dnia 6 czerwca 1952 roku w przedmiocie sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usługi dystrybucji do punktu odbioru – ul. (...), W.. Przyczyną wypowiedzenia umowy było nieuregulowanie zadłużenia w kwocie 395,97 zł pomimo uprzedniego, pisemnego wezwania do zapłaty.

Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 10 września 2012 roku, a strona powodowa przystąpiła do końcowego rozliczenia odbiorcy.

Dowód :

- ***wypowiedzenie umowy sprzedaży energii elektrycznej, k. 27,***
- ***pismo strony powodowej z 4.09.2012 r., k. 28***

Fakturą VAT nr (...), której adresatem była I. C. strona powodowa dokonała rozliczenia zużycia energii elektrycznej za okres od dnia 21 lutego 2012 roku do dnia 10 września 2012 roku. Do zapłaty pozostawała kwota 322,43 zł. Strona pozwana dokonała kapitalizacji odsetek ustawowych w związku z opóźnieniami w płatności na kwotę 8,44 zł. W treści faktury przypomniano o niezapłaconych fakturach: nr (...) na kwotę 51,35 zł płatnej do dnia 18 lipca 2011 roku, nr (...) na kwotę 51,35 zł płatnej do dnia 18 sierpnia 2011 roku, nr (...) na kwotę 107 zł płatnej do dnia 28 marca 2011 roku,

nr (...) na kwotę 0,51 zł płatnej do dnia 28 marca 2011 roku, nr (...) na kwotę 12,90 zł płatnej do dnia 28 marca 2011 roku, nr (...) na kwotę 63,71 zł płatnej do dnia 18 kwietnia 2011 roku, nr (...) na kwotę 57,80 zł płatnej do dnia 16 maja 2011 roku oraz nr (...) na kwotę 51,35 zł płatnej do dnia 16 czerwca 2011 roku.

Dowód :

- **faktura VAT nr (...), k. 34, 35**

Strona powodowa wezwała pozwanego pismami z dnia 10 stycznia 2013 roku i 30 stycznia 2013 roku do zapłaty kwoty 726,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Zadłużenie wynikało z faktury/blankietu nr: (...) na kwotę 107,51 zł z terminem płatności na dzień 28 marca 2011 roku, (...) na kwotę 12,90 zł z terminem płatności na dzień 28 marca 2011 roku, (...) na kwotę 63,71 zł z terminem płatności na dzień 18 kwietnia 2011 roku, (...) na kwotę 57,80 zł z terminem płatności na dzień 16 maja 2011 roku, (...) na kwotę 51,35 zł z terminem płatności na dzień 16 czerwca 2011 roku, (...) na kwotę 51,35 zł z terminem płatności na dzień 18 lipca 2011 roku, (...) na kwotę 51,35 zł z terminem płatności na dzień 18 sierpnia 2011 roku, (...) na kwotę 330,87 zł z terminem płatności na dzień 9 października 2012 roku. Wezwanie z dnia 10 stycznia 2013 roku przesłane zostało na adres ul. (...) W. i odebrane przez pozwanego dnia 18 stycznia 2013 roku. Wezwanie z dnia 30 stycznia 2013 roku wysłane na adres ul. (...) 3, O. nie zostało przez pozwanego podjęte.

Dowód :

- **wezwanie do zapłaty z 10.01.2013 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 23,**
- **wezwanie do zapłaty z 30.01.2013 r. wraz z kserokopią koperty, k. 24, 25**

W dniu 16 lipca 2012 roku dokonano włamania do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...), skąd skradziono należące do pozwanego telefon komórkowy, trzy mierniki uniwersalne do prądu, lutownicę, wiertarko – wkrętarkę, podgrzewacz kleju, zasilacz, wentylator, trzy wkładki do zamka, przedłużacz i zegarek.

Dowód :

- **wyrok tut. Sądu V Wydziału Karnego z 18.02.2014 r., k. 544 – 548 akt V K 449/13,**
- **wyrok tut. Sądu V Wydziału Karnego z 24.02.2014 r., k. 116, 117 akt V K 1389/13**

Dnia 27 marca 2013 roku pozwany uiścił na rzecz strony powodowej kwotę 322,43 zł. **Bezsporne**

Dnia 3 czerwca 2014 i dnia 16 czerwca 2014 roku pozwany uiścił na rzecz strony powodowej po 200 zł tytułem zaległej opłaty za energię elektryczną.

Bezsporne, nadto **Dowód:dowodu wpłaty z 16.06.2014 r., k. 88**

* * *

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym pomiędzy stronami w toku niniejszego postępowania był fakt uiszczenia przez pozwanego na rzecz strony powodowej łącznej kwoty 722,43 zł (322,43 zł + 200 zł + 200 zł) na poczet zadłużenia z tytułu dostarczania do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) w okresie obowiązywania umowy z dnia 6 czerwca 1952 roku energii elektrycznej. Spłatę przez pozwanego, który co wynika z treści jego pisma z dnia 16 czerwca 2014 roku znajdował się w błędnym skądinąd przekonaniu, iż uregulował dochodzoną przez stronę powodową kwotę w całości, zadłużenia należało zatem uznać za przejaw uznania powództwa.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Wywiązanie się przez pozwanego z ciężącego na nim zobowiązania nie stanowi w ocenie Sądu żadnej ze wskazanych wyżej negatywnych przesłanek braku związania uznaniem powództwa. Pozwany regulując swój dług nie miał na celu w jakikolwiek sposób obejścia obowiązujących norm prawnych i działania takowego z całą pewnością nie można uznać za stojące w sprzeczności z prawem bądź zasadami współżycia społecznego.

Na marginesie wskazać należy jedynie, iż pozwany nie kwestionował ciężącego na nim obowiązku uiszczania opłat z tytułu dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) we W., wysokości podnoszonego wobec jego osoby roszczenia, ani też sposobu zaliczenia przez stronę powodową dokonywanych wpłat na poczet zadłużenia. W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwany zarzucił, iż zawsze dokonywał stosownych opłat z tytułu dostaw energii elektrycznej do przedmiotowego lokalu zgodnie z dokumentami wystawianymi na rzecz I. lub S. W.. Dowody potwierdzające ową okoliczność miały zostać utracone przez pozwanego w wyniku włamania do lokalu. Sam zaś pozwany nie otrzymał od strony powodowej jakichkolwiek powiadomień o zaległościach w uiszczaniu opłat bądź wezwań do zapłaty.

Podniesione przez pozwanego w sprzeciwie od wyroku zaocznego twierdzenia w znacznej mierze miały się z prawdą. Otóż nie sposób uznać, ażeby pozwany nie został powiadomiony o zadłużeniu z tytułu opłat za dostawy energii elektrycznej. Strona powodowa wszelkie dokumenty finansowe z tego tytułu przesyłała na adres przedmiotowego lokalu. Wprawdzie jako adresat wskazywana była I. C., która po pierwsze zmarła dnia 2 sierpnia 2008 roku, a po wtóre przed śmiercią nosiła nazwisko W., jednakże w tym przypadku okoliczność ta nie miała wpływu na skuteczność doręczania rozliczeń za zużycie energii elektrycznej oraz innych pism sporządzanych przez stronę powodową. Jak bowiem przyznał sam pozwany korespondencja od strony powodowej jako dostawcy energii elektrycznej była przez niego odbierana pomimo, iż jako adresat wskazywana była I. W. (C.). Wszelkie zaś negatywne konsekwencje związane z kierowaniem przez stronę powodową korespondencji do zmarłego odbiorcy obciążają tylko i wyłącznie pozwanego, który zaniechał uregulowania stanu prawnego związanego z dostawami energii elektrycznej. Co więcej strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty dochodzonego w niniejszym postępowaniu zadłużenia skierowanymi bezpośrednio do niego pismami, które przesłane zostały zarówno na adres przedmiotowego lokalu, jak i na adres stałego zameldowania pozwanego. Korespondencja zawierająca wezwanie do zapłaty odebrana została przez pozwanego pod (...) adresem ul. (...), gdzie jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru wezwania do zapłaty, pism składanych w toku niniejszego postępowania oraz dołączonych akt postępowania karnych pozwany w rzeczywistości zamieszkuje pomimo niedopełnienia w tymże zakresie obowiązku meldunkowego, dnia 18 stycznia 2013 roku, a zatem jeszcze przed wniesieniem przez stronę powodową pozwu. Pozwany miał wobec tego świadomość ciężącego na nim zobowiązania oraz możliwość polubownego zakończenia sporu. Tymczasem pozwany nie przedstawił żadnych dowodów ani nawet twierdzeń świadczących o próbach uniknięcia wystąpienia przez stronę powodową z powództwem cywilnym chociażby poprzez próbę ugodowego rozwiązania sprawy. Z treści akt postępowania karnych prowadzonych przez tutejszy Sąd pod sygnaturami akt V K 449/13 i V K 1389/13 nie wynika jakoby pozwanemu skradziono potwierdzenia dokonywania opłat z tytułu dostaw energii elektrycznej. Gdyby nawet przyjąć, iż dokumenty te mogły w trakcie włamania zaginąć bądź zostać zniszczone, pozwany nie próbował nawet przedstawić jakichkolwiek innych dowodów na okoliczność uiszczenia tych opłat. Ponadto, gdyby zgodnie z twierdzeniami pozwanego nie posiadał o żadnych zaległości w opłatach na rzecz strony powodowej, z całą pewnością zakwestionowałby wyrażone w wezwaniu do zapłaty żądanie strony powodowej, czego wszakże nie uczynił.

Tym samym Sąd nie widział podstaw przemawiających za odmową zasądzenia żadanego przez stronę powodową roszczenia w jego ostatecznym kształcie tj. po modyfikacji powództwa wyrażonej w treści pisma procesowego z dnia 30 czerwca 2014 roku.

O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem strony powodowej na podstawie art. 481 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik

odpowiedzialności nie ponosi. Początkowe terminy wyliczenia odsetek wynikały z daty wymagalności poszczególnych elementów roszczenia i nie zostały zakwestionowane, a co więcej uznane przez pozwanego. Dokonana przez pozwanego dnia 27 marca 2013 roku wpłata w kwocie 322,43 zł odpowiadała wysokością należności stwierdzonej fakturą VAT nr (...) i zatem słusznie została zaliczona na poczet tej wierzytelności. Wpłaty w kwotach po 200 zł zaliczone zostały natomiast przez stronę powodową na poczet należności najwcześniejszych. Wpłata z dnia 3 czerwca 2014 roku pokryła żądane kwoty 107 zł, 12,90 zł, 63,71 zł, 0,51 zł oraz 15,88 zł stanowiącą część należności płatnej do dnia 17 maja 2011 roku. Kolejna wpłata, która dokonana została dnia 16 czerwca 2014 roku obejmowała kwotę 41,92 zł będącą pozostałością opłaty z terminem płatności do dnia 17 maja 2011 roku oraz pozostałe należności, stąd też odsetki od tychże kwot należy wyliczyć do dnia 16 czerwca 2014 roku. Pozwany pozostawał w związku z powyższym w opóźnieniu z zapłatą pozostałej żądanej kwoty 4,11 zł od dnia 17 czerwca 2014 roku. Pozwany nie zaprzeczył w toku procesu, że był odbiorcą energii elektrycznej za kwoty wskazywane w fakturach załączonych do akt, obowiązywały go zatem terminy wpłat wskazywane na blankietach i fakturach, które zgodnie z jego twierdzeniami odbierał, a nawet regulował.

Uznanie powództwa i uregulowanie przez pozwanego względem strony powodowej należności dochodzonych w niniejszym postępowaniu już po wytoczeniu powództwa było równoznaczne z przegraniem przez niego sprawy w całości. Powództwo zostało bowiem wytoczone 12.03.2013, a pierwsza wpłata na poczet roszczeń dochodzonych w niniejszym postępowaniu została dokonana 27.03.2013r.

Zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Koszty poniesione przez stronę powodową, to: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł. Łącznie: 210 zł.

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 8 listopada 2013 roku. Strona powodowa natomiast ograniczyła żądanie pozwu jednocześnie cofając powództwo w części. Art. 347 k.p.c. stanowi, iż po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. W myśl art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie ulega umorzeniu, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Dlatego też wyrok zaoczny z dnia 8 listopada 2013 roku należało utrzymać w mocy w zakresie żądania pozwu po jego modyfikacji pismami z dnia 29 kwietnia 2014 roku i z dnia 30 czerwca 2014 roku, zaś w stosunku do żądania cofniętego wyrok zaoczny podlegał uchyleniu, a postępowanie umorzeniu.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd podjął rozstrzygnięcia zawarte w sentencji wyroku.